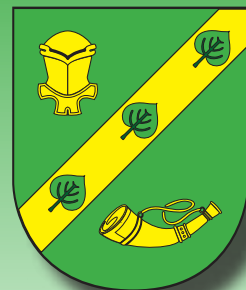

OBECNÍ ČTVRTLETNÍK ŘITKA

JARO
2020

VÁŽENÍ OBČANÉ,

v souvislosti s výskytem virového onemocnění COVID 19 a následných opatření vlády ČR, byl zásadně omezen běžný život. Využívám této příležitosti, abych těsně před uzavěrkou tohoto čísla v krátkosti informoval občany, kteří se dosud neseznámili s opatřeními (nebo je mají tzv. z druhé ruky), které obec v průběhu vyhlášeného nouzového stavu přijala.

1. Obec jako jedna z prvních v regionu uzavřela MŠ.
2. Byly zásadně omezeny úřední hodiny pro veřejnost na obecním úřadě, veškerý styk je proto nutné uskutečňovat písemně, elektronickou poštou či telefonicky.
3. Bohužel systém sms „KUBÍK“, kterým jsou zasílány informační zprávy občanům, měl závadu, kterou se podařilo odstranit teprve před krátkou dobou. Z tohoto důvodu jsou zprávy vyvěšeny na úřední desce, webu obce a na obecním facebooku.
4. Platby za odpady a další správní poplatky byly odloženy do konce měsíce dubna (v případě nutnosti bude odklad prodloužen). To znamená, že nikdo nemusí mít obavy, že by mu nebyla vyvezena nádoba na odpady.
5. K častým dotazům na distribuci ochranných pomůcek a dezinfekčních prostředků: Obec byla již před řadou týdnů ujištěna, že ochranné roušky, atd. jsou již téměř za dveřmi. V okamžiku, kdy píšu tyto řádky (25. 3.), mám z krajského krizového štábu k dispozici pouze informaci, že budou distribuovány dezinfekce prostřednictvím ORP – v našem případě Černošice, pro nás konkrétně přes město Mníšek pod Brdy. Bližší informaci zatím nemám, pouze tu, že dezinfekce je v barelech a dávkovače nejsou (tak uvidíme).
6. V této souvislosti jsem jen chtěl upozornit, že jsme se na obci sami snažili zajistit ochranné pomůcky pro obyvatele, ale bohužel naše snaha nebyla úspěšná. Neboť ve fázi, když se ještě dalo něco sehnat, jsme dostali instrukci, že nemáme samostatně nic kupovat, protože nákup proběhne centrálně prostřednictvím státu, a když se ze strany státu dlouho nic nedělo, tak pak už zase nebylo objednat co.
7. Závěrem bych chtěl všem občanům poděkovat za disciplinovanost i ohleduplnost a rovněž za nabídky spolupráce na dobrovolnické bázi. Rovněž bych chtěl požádat starší a osamělé občany, pokud potřebují s něčím pomoci, necht se obrátit na obecní úřad, pokusíme se adekvátní pomoc zajistit.

Kamil Abbíd, starosta

Chystáte se prodat nemovitost?
Chcete ji prodat bez starostí?
Zavolejte mi, rád přijedu za Vámi.

RE/MAX
Horizont

Zahodte své starosti, nabízím:

- Profesionální zpracování prezentace nemovitosti
- Zajištění účinné inzerce na největších realitních serverech
- Férové a profesionální jednání
- Právní servis přes certifikovanou advokátní kancelář
- Bezpečnou úschovu peněžních prostředků
- Předání nemovitosti novému majiteli
- Kompletní servis spojený s prodejem nemovitosti

Jaroslav Pýcha

722 490 490

Váš certifikovaný realitní makléř

Více o mně na www.jaroslavpycha.cz.

V této lokalitě hledáme:

Rodinný dům
Byt v OV s balkonem
Chatu zděnou i dřevěnou

jaroslav.pycha@re-max.cz

CYKLOSERVIS

Karel Žbánek

Kompletní servis všech typů jízdních kol, seřizování, centrování. Sezónní preventivní prohlídky, předsezónní servis, konzervace po ukončení sezóny.

Elektrokola – poradenství, prodej, servis
Prodej náhradních dílů
Prodej kol a doplňků dle katalogu
Autorizovaný servis pohonů
BOSCH

Najdete mě v Lišnici 133

ve směru příjezd od Klínce – cca 500 m pod golfovým hřištěm
ve směru od Vandrice či Řitky – bývalá hospoda U Křížů, směr golf cca 50m

Otevřeno: pondělí - pátek 17.00 – 19.00 hod, so, ne: po tel. dohodě
tel. 721 755 340 e-mail: zbanek.karel@gmail.com

Veterinární ordinace

MVDr. Irena Luxová

NOVÉ ORDINAČNÍ HODINY OD ŘÍJNA 2018

po	9-12	15-19
út	9-12	15-19
st	9-12	15-19
čt	9-12	15-19
pá	9-12	15-18
so	9-12	—
ne	—	15-18

- provádíme komplexní vyšetření krve přímo v ordinaci na počkání
- ultrazvuk, rentgen
- operační sál s inhalační anestezí
- tým zkušených lékařů a sestřiček
- těšíme se na Vás a Vaše čtyřnohé přátele

Ošetřujeme psy, kočky, drobné savce, prevence, specializované úkony, chirurgické zákroky

Adresa: Náměstí F. X. Svobody 41, Mníšek pod Brdy
telefon: +420 737 135 426
www.vetmnisek.cz, luxova@vetmnisek.cz

MILÍ ČTENÁŘI

I ve světle, nebo spíš ve stínu neblahých událostí, které více či méně potkaly každého z nás, přinášíme vám jarní čtvrtletník. Věříme, že příznivé a prospěšné zprávy o aktivitách našich spoluobčanů, s nimiž vás rádi seznamujeme, budou napomáhat k rychlejšímu hojení všednodenních ran i k obyčejné lidské víře, že se vzájemně budeme potkávat v lepších časech!

Vaše redakce

PO ZIMĚ MŮŽEME BILANCOVAT

Začněme takhle: Stejně, jako minulou zimu sníh téměř nebyl a ani žádné výrazně chladné počasí. Což vyvolalo u řady lidí pocit, že je vlastně jaro. A někdy to mělo i pozitivní výsledky. Mezi ně rozhodně počítám úklidovou akci, kterou takzvaně po sousedsku zorganizovala paní Zuzana Dvořáková.

KAMIL ABBID, starosta

Foto: Zdeněk Lebl

Společnými silami jednu únorovou sobotu vybírali skutečně důkladně „fůru“ odpadků – igelitů, skleněných i PET lahví a jiného neřádu, jaký do naší vsi nepatří. Nejhezčí na celé akci ovšem bylo, že se do ní zapojily i děti. V čtyřleté historii progresivně pojatého obecního zpravodaje je to úplně poprvé, kdy jsme mohli využít pochvalnou rubriku s názvem Šmrnc & Glanc a tam si také můžete prohlédnout fotografie, které hýří aktivním optimismem všech zúčastněných. Dodejme, že obec poskytla pytle na odpad a hned následující den, tj. v neděli, zajistila svoz a jeho likvidaci.

Rádi bychom této iniciativy využili a vyhlásili **na duben jednu sobotu za den úklidu celé Řitky**. O bližších podrobnostech budou občané informováni SMS informační službou, na webových stránkách obce i na facebooku.

LETITÝ EVERGREEN – „ČOVKA“

V minulém roce obec ukončila největší investiční akci za posledních 10 let, tj. intenzifikaci čistírny odpadních vod neboli „čovky“. Toto nás poněkud finančně vyčerpalo, což způsobilo, že poněkud polevila naše dosavadní nepřetržitá snaha o zlepšo-

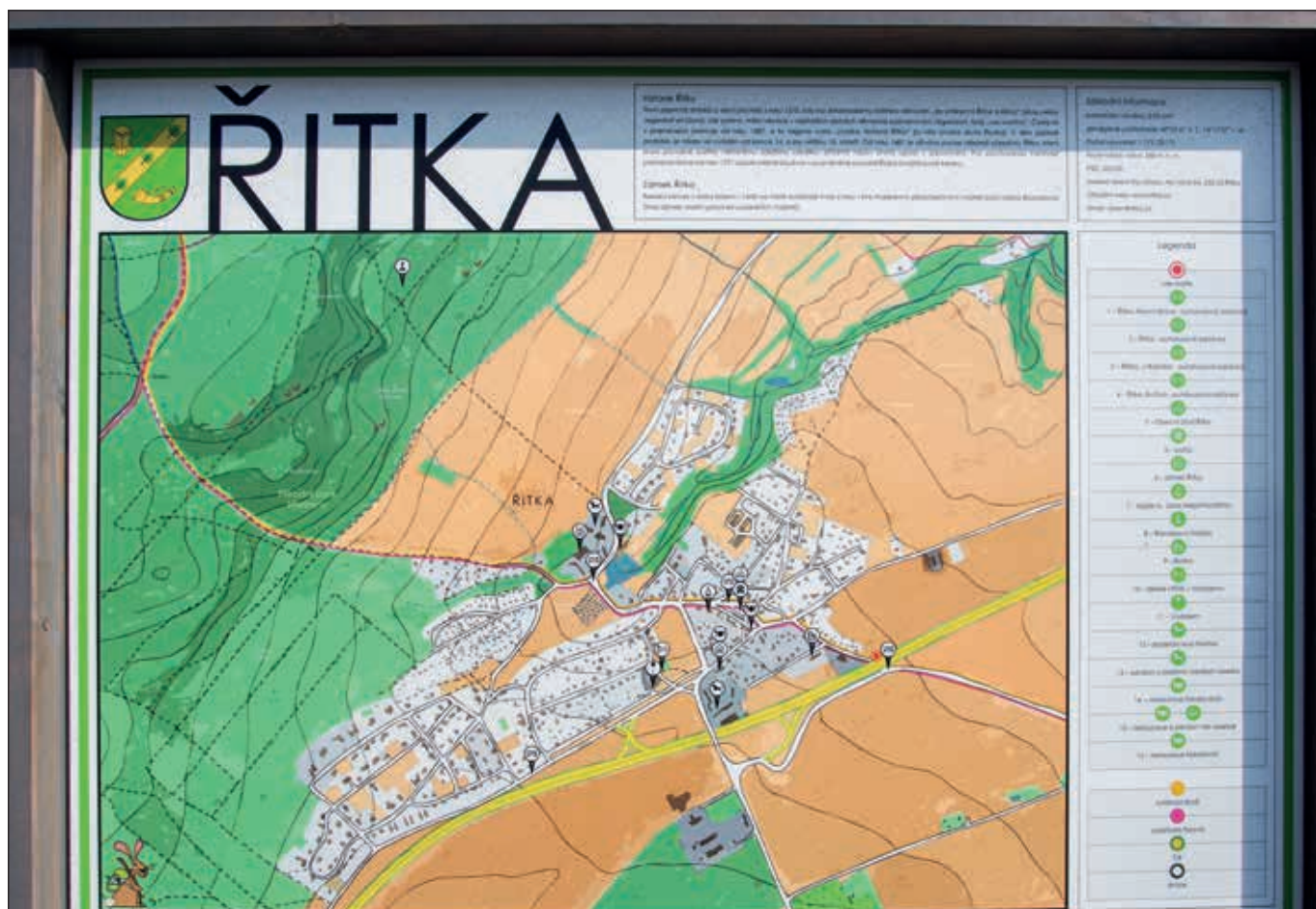

vání stavu obce. Nicméně nyní jsou již všechny naše závazky vypořádány, a tak můžeme po akumulaci dostatečného množství financí opět tzv. „něco dělat“, jak s oblibou říkají někteří naši spoluobčané...

VODA...

Na posledním zasedání obecního zastupitelstva byl přijat harmonogram a plán prací pro letošní rok – 2020. Jedná se v první řadě o nutnou opravu oblasti Višňovka, kde byla před třemi lety provedena oprava komunikací po záplavových deštích. I přesto, že byla společností Strabag a. s. provedena velmi dobře, povrchová voda nadále ukazuje svou sílu a silnice jsou opět ve stavu, že by jeden zaplakal... a druhý něco rozkopal.

Ovšem teď zcela vážně: Problémem je voda srážková, nekontrolovaně se řítící z lesního vrchu a k tomu i voda z jednotlivých zahrad. Bohužel přirozené

vodoteče byly narušeny, dlouhodobě vysušené lesní porosty ztratily část své vsakovací schopnosti a voda rychle odtéká z krajiny, přičemž s sebou bere vše, co jí přijde do cesty.

O pravdivosti tohoto závěru se může každý přesvědčit v praxi. Sousední ulice Řevnická při záplavových deštích před třemi lety rovněž utrpěla, nicméně zde bydlící občané se rozhodli situaci řešit svépomocí. Výsledek ve srovnání s Višňovkou vypadal o poznání víc jako tzv. „samodomo“ ovšem zdejší obyvatelé též obnovili příkopy vedle cesty, takže dnes je Řevnická jednoznačně v lepším stavu než Višňovka (s výjimkou jednoho místa – opuštěné chaty – tu každý snadno pozná podle autovraků na zahradě), kde se příkopy neobnovily a cesta, přes níž se voda přelévá, také podle toho vypadá...

... A JEŠTĚ JEDNOU VODA!

I my se rozhodli v rámci možností v naší vsi přispět k tomu, aby voda zbytečně rychle neodtékala, a postupně obnovíme a vyčistíme silniční příkopy, které tu máme.

V rámci avizované opravy Višňovky bude bezpodmínečně nutné tyto příkopy a vodoteče po obou stranách komunikace zrestaurovat a tam, kde to

bude nezbytné, umístit takzvané alpské či šterbinové vpusti. **Rovněž nezbytně musíme odstranit výsadbu křovin v původních příkopech. Vycházíme přitom ze stávajících hranic oplocení.**

Osobně věřím tomu, že lidé, kteří ve Višňovce bydlí nebo tam mají rekreační objekt, budou vstřícní a nápomocní, protože obnova příkopů jde ruku v ruce s opravou komunikace, která by jinak neměla smysl, protože bychom za tři roky na tom byli stejně jako dnes!

Takže shrnuto a podtrženo – **s opravou se začne v průběhu května tak, aby nejpozději do prázdnin bylo vše hotovo.** Jen mě v této souvislosti mrzí, že jak ve Višňovce, tak v Řevnické neexistuje tzv. *osadní výbor*. Kdyby to mu tak bylo, vzájemná komunikace by byla neskonale jednodušší.

NEDOBRÝ STAV ROVNAJÍCÍ SE OSTUDĚ

Také bylo rozhodnuto a schváleno řešení, které přináší změnu povrchu v průchodu pro pěší z Obloukové ulice do lesa, který je dnes, když ne přímo v ostudném, tak aspoň velmi nedobrému stavu. Dále je třeba opravit asfaltovým povrchem část ulice Nad Rybníkem, kde dochází již trvale pravidelně

k vymývání jakéhokoliv materiálu, kterým je komunikace opravována. V této souvislosti budou muset být rovněž upraveny tzv. „hrnky“ připojení na vodu a kanalizaci

BUDOVA MATEŘINKY DOSLUHUJE...

Dalším evergreenem, respektive popelnicí na peníze, je objekt mateřské školy (MŠ). Tato budova je zjevně za zenitem své životnosti a jen za cenu neustálých výdajů se udržuje v provozuschopném stavu. Letos zde došlo k menšímu problému – ten patřičně rezonoval mezi rodiči dětí školku navštěvující.

V únoru tohoto roku vrcholila chřipková epidemie a většina školních zařízení se uzavřela – tzv. chřipkové prázdniny. I v naší školce byla řada dětí nemocných, takže stav dětí byl poloviční, redukovaný na jednu třídu. Za tohoto stavu bylo nutno provést havarijní opravu jedné technické místnosti, která byla zcela podmáčena prosakující vodou, takže musel být odstraněn podmáčený beton až na zeminu a poté byl prostor v rámci opravy znovu vybetonován, izolován – včetně jedné z vrstev, kterou byla asfaltová penetrace, jenže právě ta má tu zvláštní vlastnost, a to takovou, že „strašně smrdí“...

Zatímco Petr Vačkář ukazuje, jaká zařízení lze umístit do místa zpětného odběru na návsi (za obecním úřadem)...

KDO CHCE PSA BÍT, ZAVOLÁ „HYGIENU“

Vzhledem k tomu, že technické podlaží MŠ není spojeno schodištěm, ani jinak s učebnami, mělo se za to, že větrání dole bude dostatečné. Avšak jaksi jsme všichni pozapomněli na výtahovou šachtu, kterou se nevábný odér natáhl do tříd. Pochybení je

...Ondřej Rohan už navází „elektroúrodu“ k odvozu a likvidaci

zjevně na naší straně, neboť nefungovala vzájemná komunikace, a to ve všech směrech, také jakékoliv vysvětlování pak už nemělo valného efektu. Výsledek? Řada rodičů nabyla dojmu, že jsme zřejmě „chtěli děti otrávit“, a tak někdo anonymně napsal oznámení na Krajskou hygienickou stanici.

Z krajské „hygieny“ přišla **inspektorka, zkontrolovala situaci, vyžádala si certifikáty a bezpečnostní listy používaných materiálů a došla k závěru, že k žádnému pochybení nedošlo.**

Jak všichni ale dobře vědí, každá kontrola musí něco najít a také našla. V místnosti, kde je umístěn pultový mrazák, měli dělníci pověšené osobní věci a správce dětského školkového hřiště zase na poličce štětce a barvu, kterými v sezoně udržuje dětské hračky (a měl je tu logicky proto, aby ve venkovním přístřešku nezmrzly), takže za toto jsme „vyfasovali“ pokutu. Ponechme raději stranou, zda to bylo nutné či nikoliv, a ani se nehodlám pít po totožnosti oznamovatele či oznamovatelky (aby to bylo genderově vyvážené). Domnívám se ovšem, že předtím,

Na obecních chodnících tráva i ze zatravnovací dlažby vystrčila růžky
Foto: Ondřej Rohan

Listí, jež po zimě dodatečně spadlo ze stromů nebo bylo prostě přemístěno, je i teď na obtíž a musí se odstranit. Pachatel: divoká prasata!

Foto: Ondřej Rohan

než se někdo pustí do „svatého tažení za pravdu“, je třeba přece jen vzít rozum do hrsti!

Každému, kdo naši školku navštívil, musí být přece jasné, že tento objekt už delší dobu dnešním standardům, a to přes veškerou snahu o její udržení,

vyhovuje jen velmi „ztuha“. Jak by asi rodičům bylo, kdyby přišel nějaký hygienický purista a školku třeba zavřel (kupříkladu díky neodpovídající výšce stropů v kuchyni apod.). To by pak bylo „zajímavé“ řešit, kam s dětmi...

BEZ NOVÉ ŠKOLKY TO PROSTĚ NEPŮJDE!

Ale raději se v této věci podívejme dopředu. Je třeba postavit školku novou. Aby měla minimálně 4 třídy a odpovídající zázemí. Stávající budovu pak buď zlikvidovat či upravit pro zájmovou činnost, například pro jazykové kurzy nebo třeba jógu, uvolnily by se tím prostory vhodné ke komerčnímu pronájmu kadeřnictví, pedikúry či pro cokoli jiného.

Je samozřejmé, že takováto investice je v řádu desítek milionů (25 000 000 zcela jistě) a že je to zcela mimo finanční možnosti obce. Ovšem je nutné se na to připravit, zajistit projekt, stavební povolení a další náležitosti, protože až se objeví odpovídající dotační výzva, už musí být všechno hotovo.

...POZNÁMKA ZE DNA ŠUPLÍKU

Krátce se ještě zmíním k tématu, jež je nyní předmětem častých dotazů směrem k obci, potažmo k obecnímu úřadu. Tím je aktivita na Ladech, takže co prý obec chystá a proč jsou tam cedulky se zákazy apod. Jedná se o pozemky Sokolu Řitka, které byly přenechány k využití pro sportovní účely panu J. Hrdličkovi a klubu Sportuj Brdy.

Na multifunkční hřiště – stejně jako v letech minulých – je zapotřebí doplnit písek, terén urovnat, zhutnit, použít zametací stroj... Všechno to přirozeně zvyšuje náklady na údržbu.

Foto: Ondřej Rohan

Loňské hvězdy, manželé Brabencovi, se nejdřív nechali pobízet, jenže pak to nevydrželi a tady je výsledek...

Některé taneční kreace dovolovaly vzdálit se od partnera či partnerky

Nejfrekventovanější taneční dáma – tentokrát s vlastním mužem

S prvními tóny vtrhnul na dlažební parket Vlastík Štětina, aby si mezi přítomnými vybral partnerku k tanci...

... kterému podleli i manželé Novákoví

U FILÍPKŮ V RYTMU VZPOMÍNEK

Když nebolí klouby ani kyčle, je tu Láďa Vlček – ten klidně roztančí sál...

Ale i žhavé současnosti, protože je „zaplat-pámbu“ – jak se krapet neuctivě říká – i na stará kolena pořád o čem mudrovat, čím se zabývat, čemu přijít na kloub, co naplánovat, jak se zabavit... A právě ve Filípkovic sále, reprezentativním středisku zábavy a uvolnění, se předposlední den starého roku i tentokrát všechno to, o čem je řeč, naplnilo měrou vrchovatou.

Zdeněk Lebl

Foto: autor

A o čem vlastně stáří je? Namouduši jistě víc o tom, co se odehrává teď a tady, než o tom, co bude nebo by mohlo být. To je tak jednoduchá matematika, ze které my, kteří jsme životem doputovali až do téhle nemládnuocí kategorie, nemůžeme propadnout.

Třebas – každý po svém – bilancujeme náš „život vezdejší“ a neklademe si vysoké cíle na úrovni osobního Mount Everestu, přece jen nám není zatěžko určovat spád našich všedních i nevšedních dnů a nepodléhat nebezpečně pohodlnému zápecnictví. A pak – teda pokud jsme si je nenechali ukrást nevírou v sebe samých – máme přece své sny a naděje! Kdybychom

A tady se už košťuje pečená kachýnka. Dobrou chuť!

se dobrovolně zbavili těchto vzácných šperků z rodinné pokladnice, zač by takový život stál, i kdybychom se dožili biblického věku jako jistý Metuzalém?

TOŽ – POJĎME POBEJT!

A tak není snad dobrý nápad aspoň jednou za rok na pár hodin uniknout mašinérii vesměs pitomoučkových televizních seriálů a těsně před silvestrem se jít ve vši počestnosti svátečně rozšoupnout? Vůbec není důležité, co se na tradičním setkání seniorů probírá, notabene s jakou dychtivostí, přednost má to, že se potkáme a sdělujeme si vše, co by u rodinného krbu nenašlo své posluchače, protože oni už tam ani nemusejí být...

Hlavně uvolnit mluvidla, dát průchod něčemu jinému: novinkám z našeho okolí, přibuzenstva – ano, maličko si i podrbat, proč ne?

Jen ticho se zapovídá, toho si mnozí z nás doma užijí do sytosti. Vždyť tam už nás mnohdy ani tak nezajímá děj, který nám utíká za oknem coby věc prchavá a pomíjivá.

Ale co by najisto mělo přitáhnout naši pozornost, to je „udělat si“ zdraví takové, aby odpovídalo našemu životnímu stylu, prožívání každého jednoho dne, a taky aby nečinilo vrásky na čele našich blízkých!

BÝT HODNÍ HLAVNĚ NA SEBE

Abychom byli vstřícní, laskaví, netrápili sebe ani své okolí, především bychom měli jíst a pít s ohledem na svůj věk a fyzickou kondici, v níž se nacházíme. Je jasné, že starší lidé leckdy totálně podceňují stravování.

Když vyloučíme nepěknou nemoc, která dotyčného vyřadí z aktivního života vůbec, nezřídka – a to, ruku na srdce, potká čas od času každého z nás – nemáme zkrátka na vaření ani pomyslení. Horší je, pokud se nám nechce vařit takřka jakýs „furt“. Jenže vůbec nejhorší postoj je ten, když na sobě šetříme, nedejbože s odkazem na to, „aby po mně jednou zbylo víc pro děti či vnoučata“... Tak to už je vylouženě sebestarostlivé pojetí mého JÁ, mé osobnosti, všeho, co je ve mně člověčího.

Jaké menu pro seniory přichystal

Martina Urbánka?

- Jako předkrm se podávala šunka od kosti na čedaru –
- Následovala pečená kachna s bramborovými noky a červeným zelím –
- Večeři završil moučník: tmavý sachr se šlehačkou.

TAKŽE - CO JÍST?

Připusťme, že kvalitní jídlo nám může připadat dražší, zejména po posledním zdražování zeleniny a ovoce, jenomže právě my bychom měli vytrvale konzumovat potraviny bohaté na vitaminy a minerální látky, bez nichž letitý organizmus strádá a může způsobit i závažnější „ochorení“. No a proč se nenechat inspirovat našimi babičkami a dědečky, jimž se talíř hojně zelenal i žlutal hrachem, čočkou nebo fazolí? Prozradím, že mně se to mluví, když mám luštěniny obecně převelice rád, jenomže stejně bezmezně zbožňuju maso, které vedle nich může ležet na talíři, o zákuscích a sladkém pečivu ani nemluvě... V zájmu objektivnosti však nutno říct, že s obdobnou chutí se zakousnu do pečeného baklažánu, obalovaného celeru a studený zeleninový salát bych spořádal klidně třikrát v týdnu.

I když dietologové a obecně vyštudovaní doktorští potravináři tvrdí, že lepší je prázdná lednička než prázdné potraviny, nejde být zase tak striktní vůči své tělesné schránce, ale občas si dopřát i to, co nám prostě chutná. Zahřešit si. A to se – pokud si zrovna nepícháme inzulin – přece týká občas i nějakého toho dortíku. Můžeme se při tom uklidňovat starou a osvědčenou průpovědkou, že tělo si o to přece řeklo, ne?

A k té prázdné krmi dovolte osobní zážitek. Opakovaně u nejmenovaného supermarketu potkáváme sedmdesátníka, zjevně žijícího osamoceně, kterak mu ze síťovky pokaždé vyčuhuje cirka dvacet vybledlých rohlíků a jinak nic. Výživová hodnota? Taky nula, nula nic...

Jednou jsme dokonce nechtěně vyslechli, jak nějaké paní obhajoval svůj strohý jídelníček: „Když všechno poplatím, nezbydou mi z důchodu žádný prachy. Vypiju k tomu litr čaje a je to,“ stroze konstatoval. Můžeme jen spekulovat nad takovým údělem, ale nezmění to nic na skutečnosti, že takováhle „vata“, jakou zásobuje žaludek, mu na zdraví ani na dobré náladě právě nepřidá.

No – nejsou to jen vitaminy, co v takovém „rohlíkoví“ budeme marně hledat i pod mikroskopem. Je sice zásobárnou velkého množství energie, ale obsahuje mizivě bílkovin, minerálů a skoro žádnou vlákninu. Jako všechno bílé pečivo. Takže je to dobré leda na cukrovku...

OŘECHY JSOU „JEDNIČKA“ A ZELÍ JAKBYSMET

Kdybychom měli tu schopnost porozhlédnout se po svém těle, možná bychom s hrůzou zjistili, kolik vápníku, železa i veledůležitého zinku nám schází. A právě zinek je pro starší osoby nepostradatelný. Když pomíneme drobný fakt, že snižuje chuť na sladké, významně posiluje kvalitu našeho spánku, se kterým řada z nás dlouhodobě marně zápasí. A kde ho tedy najdeme? Ve sledi, makrele, játrech a masu obecně, taky ve vejcích, houbách, ve veškerých obilovinách, a snad nejvíc ho obsahují vlašské ořechy. Ty jsou ostatně dokonalou zásobárnou látek, které utužují zdraví po celý lidský věk.

A pokud sami nenakládáme nebo nemáme někoho, kdo by nás zásoboval kysaným zelím – učiněným elixírem zdraví – v pražské holešovické tržnici si můžeme opatřit bezkonkurenčně nejlepší kysané zelí, jaké jsme kdy ochutnali. Pochází ze zelárny v hanáckých Bystročicích, kde se s ním mazlí už po několik generací. Zárukou chuti a superkvality

je rodinný recept i stálý dohled na správné kvašení. O úspěších hanáckých zelinářů svědčí fakt, že na reprezentativní výstavě Zahrada Čech doslova převálcovali svou konkurenci, když se v posledních letech pětkrát (!) vyhouplí na nejvyšší stupínek v soutěži ZELÍ ROKU!

TVRDĚ NA PITNÝ REŽIM!

Čas, ani věkem měnící se pochody v těle nelze zastavit, takže – u některých starších jedinců víc, u jiných míň – dochází k jakémusi vyhasínání pocitu žízně. Proto pijí jen pár doušků, a i to považují za zbytečné, poněvadž prostě nemají žízeň, tak co? Avšak právě to je z hlediska jejich tělesných pochodů a bytí neodpustitelná chyba. Skutečně! Nejen v létě, kdy víc vypotíme, ale kdykoliv při jakémkoliv pohybu, dokonce i u televize nás může postihnout ošklivá dehydratace čili snížení hladiny vody v těle. Uvážíme-li, že naši tělesnou schránku takhle tekutina tvoří z celých 70 %, může si její ztráta s námi vyvádět podle libosti a my darmo přemýšlíme, proč

**ZAČNĚME MĚNĚ SOLIT
A VÍC PÍT!**

jsme „krucinál pořád tak unavení“, proč nás bolí hlava, trápí migréna. Jak to, že nám otékají nohy? No zkrátka proto, že nám ubyla voda a ono naše uvědomělé JÁ se všemožně snaží aspoň nějakou udržet, a to se klidně a bez varování projeví třeba právě otékáním končetin.

Jestli šetříme kroky – tím, že nepijeme – abychom nemuseli často chodit na malou, nejsme daleko stavu, kdy na nás přijdou mráčky a docela dobře to nemusíme ustát...

Takovým typickým příkladem budiž můj vlastní bratr, který se k stáru tekutin varuje, jako by to bylo něco zapovězeného, nepatřičného, cosi navíc. Však se mu to už jednou vymstilo, když dehydrovaný zkolaboval a zůstal zaklíněný mezi dveřmi...

KYSANÉ ZELÍ JAKOŽTO VŠELÉK

Zelí se pěstovalo už před čtyřmi tisíci lety na pobřeží Středozemního moře a staří Egypťané ho doslova uctívali – přikládali mu božskou moc a dokonce mu stavěli oltáře. S vírou v nadpřirozené účinky této zeleniny ale nebyli tak daleko od pravdy.

Možná nás překvapí, že kysané zelí obsahuje větší množství zdraví prospěšných látek, než zelí čerstvé. Při procesu kvašení totiž vzniká kyselina mléčná, která mu nejen dodává typickou chuť, ale také podporuje trávení, pomáhá regenerovat poškozenou střevní sliznici a podporuje zdravou střevní mikroflóru. Kysané zelí je tedy mimořádně vhodné pro ty z nás, kteří máme problémy s trávením nebo trpíme žaludečními vředy.

Kromě toho je díky procesu kvašení nadáno řadu nesporných schopností:

Díky vysokému obsahu vitamínu C podporuje imunitu

- Probiotické (probiotikum = živý organizmus) bakterie v kysaném zelí udržují zdravou střevní mikroflóru

- Díky obsahu vitamínů B9 a B12 pomáhá správné funkci nervového systému, působí jako prevence proti depresím

- Obsahuje izotiokyanáty, které chrání před rakovinou, především rakovinou prsu, tlustého střeva a jater

- Kyselina mléčná podporuje trávení a kompenzuje případný nedostatek kyseliny solné v žaludku

- Kysané zelí snižuje výkyvy hladiny krevního cukru

- Obsahuje vlákninu, která podporuje správné trávení a pomáhá zdraví

- Kysané zelí funguje jako přírodní prostředek proti zácpě

- Je také bohaté na vitamín K, který zlepšuje srážlivost krve a díky tomu pomáhá snadnějšímu hojení ran

Věděli jste, že tahací harmonice se taky přezdívá dršťky nebo zednický klavír? Oficiálně je to akordeon, ale za našich mladých let tomuhle nástroji nikdo neřekl jinak než chromatika. Jistě je, že Ladislav Starý umí hrát „na všechny“!

POHYB JE SMYSLEM ŽIVOTA

Nicméně nekorunovaným králem toho, jak si má senior uchovat jasnou mysl a přirozeně opotřebovanou osobnost, je bezesporu pohyb. Nikdo nás nenutí hlásit se ve své kategorii na maratón. Rozhodně bychom však za vrchol denní dávky pohybu neměli vydávat to, že si dojdeme nakoupit do krámu nebo „skáknout“ na poštu podat sportku.

Však nám tuhle bohubilou činnost jak se řádně rozhýbat u Filípků dokazovaly některé páry – tu vlínící se, jindy trsající na dlaždicích – za doprovodu vemlouvavých tónů univerzálního bandu Jaroslava Kočího.

Tak zase příště. A hezky do kola!

Srdce nechával na fotbalovém hřišti, dnes si jde popovídat ke jmenovcům – Josef Filípek

Tak jaképak to tam bude, jako by říkala paní Jitka Švestková, což je ta dáma vpravo. Žádný strach – za chvíli už rozesmála muzikanty...

KDO V ZLATÝ „SAXÍK“ ZAHRÁT ZNÁ

Hudba nespojuje jen národy, jak se tradičně tvrdívá, ale umožňuje lidem vstřebávat krásné tóny tak, jak jim to zprostředkovává i krásná literatura. Hudba je náplast na naše bolístky, může nás svým působením provázet do nebeských výšin, ale v případě ryčného ataku na naše ušní bubínky rovněž uvrhnout do pekla. Je tu s námi už od dob, kdy se vyvinula lidská řeč. Pro někoho je muzika koníčkem, který si ho navěky osedlal. Tak jako osmasedmdesátiletého kapelníka Jaroslava Kočího.

Jaroslav Kočí pak hrával i v dalších hudebních uskupeních a po těch letech si uvědomuje, že mladých do muzikantských řad zrovna nepřibývá.

„Takže dokud nám to hraje, jsme tu pro všechny, co si nás rádi poslechnou nebo je to vyprovokuje jít si zatancovat,“ stačil ještě utrousit pan Kočí, neboť u Filípků už začínal další hudební blok.

Na Řitce si před pětáctyřiceti roky postavil dům, ale rodákem je z Jíloviště, když na nějaký čas zakotvil i v Klínci.

„Hrával jsem v dnes už legendární kapele Podlesance, bez které se neobešla jediná zábava v širokém okolí,“ vzpomíná muzikant tělem i duší. Často chodíval coby hudební doprovod při vesnických masopustech, ale jak přiznává – staří muzikanti odcházejí a často je problém sehnat třetího do party...

„S harmonikářem Láďou Starým ještě muzicírujeme v Pivovaru U Medvídků. Tam je to hlavně pro zájezdy z Ameriky, Austrálie, Francie, Německa... Víte, nejsou z toho žádné horentní sumy, důležitý je, že člověk přijde mezi lidi.

Míval jsem svou kapelu, ve které působil i populární Líšniček František Macháček (ten zase hrával v přeslavné kapele krále české dechovky Jaromíra Vejvody, s níž pravidelně jezdíval na hudební festival do Vídně – pozn. red.).“

Saxofonu Jaroslav Kočí zůstal věrný po celou dobu

Taktická porada vedení obce s majitelem usedlosti Veselka Ludvíkem Filipkem

Plynové zřiče protopí tenhle útulný sál než by rek' švec!

ŘÍKÁME SI:

**„MOSTE
– AŽ TO
RYCHLE
ROSTE!“**

Tak jsme se ani nenadáli a náš nový řítecký most – který dlouhé měsíce postrádáme, což nás přimělo k vynuceným objížďkám a dennodenně nám vytahuje peníze z kapsy – dostal se, řečeno sportovní terminologií, do semifinále.

Ještě nedávná díra nad strakonickou silnicí už má podobu, jež se blíží kýženému cíli. Tak držíme stavbařům i sobě palce!

2

Text: (zle)

Foto: Zdeněk Lebl

č. 4, 7-12 EDIKT a. s.

3

1

5

6

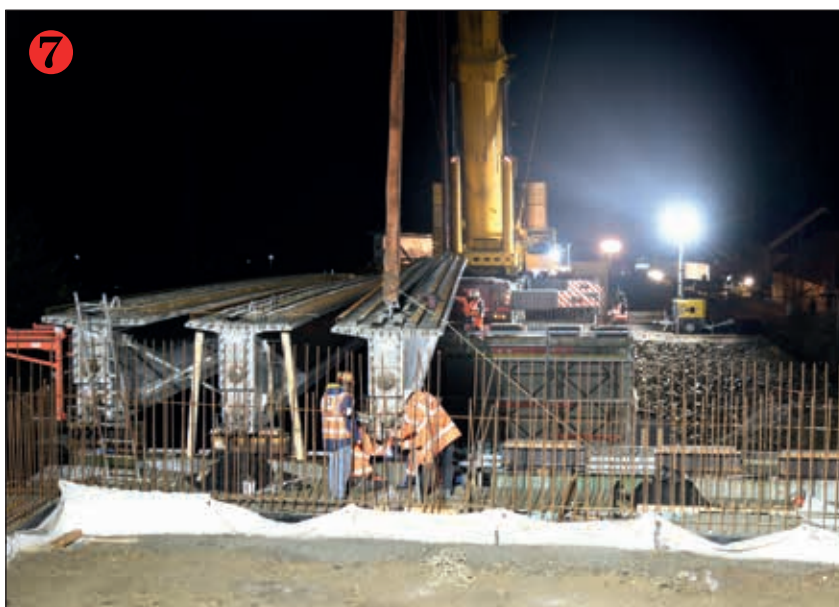
12 Společnost Hanyš, která převáží nadměrné náklady, už navezla mostní nosníky, které překlenou strakonickou dálnici a nahradí stržený most

34 S více než padesátitunovým „drobečkem“ z tovačovské Prefy si poradí jedině robustní jeřáb, kterým disponuje rovněž firma Hanyš

5 Krajiní nosníky jsou opatřeny chodníkovou částí

6 Byl pozdní večer – 1. února – večerní čas byla doba ukládání nosníků... Prima, dva už bychom měli.

7 A zhruba za hodinku přibyl další kousek...

7

4

8

10

9

EDIKT s.r.o.

8 Přesnost a fortel = čtvrtý nosník dostal své místo...

9 10 ... a pátý už se nese, pánové.

11 Hotovo! Hluboká noc se proměnila v ráno a obrovitá břemena z betonu a železa alespoň vzdáleně připomínají budoucí most.

12 „Děčtyřka“ už je zase uvolněná, ale kdo věděl, že se tu budou dít věci, raději ani nevyjel.

11

12

13

13 Zanedlouho už se dělníkům pleteme na příští vozovce (13. února)

14

14 Modré nebe a vůbec – velmi, velmi přívětivá zima přeje i práci nezbytných svářečů

15 Není to jen starostovo pokušení postavit se jako první Řítečan na zatím nehotové dálniční dílo, stejně jako stovky nás ostatních už se těší, až tudy bude moci konečně jezdit!

16 Druhého března je práce zase kousek víc

15

16

SOKOL SE ROZLETĚL DO VŠECH KOUTŮ NAŠÍ VLASTI

Sokol (Česká obec sokolská) je označením českého tělocvičného spolku, který v historii české a slovenské tělovýchovy zaujal pozici nejen největší, ale také nejúspěšnější tělovýchovné organizace.

Za zakladatele Sokola jsou považováni **Miroslav Tyrš** a **Jindřich Fügner**. Ve svých počátcích se Sokol inspiroval německými takzvanými turnerskými (tělocvičnými) spolky, vzniklými po 1. světové válce. Tyrš vytvořil české tělocvičné názvosloví a v letech 1868–1871 pak českou tělocvičnou soustavu, kterou vydal v roce 1873 v díle Základové tělocviku. Oba zakladatelé spolku od počátku propagovali jeho naprostou apolitičnost a kladli si za cíl fyzický a morální růst českého národa.

Zakladatel Sokola Miroslav Tyrš – muž pevných morálních kvalit – český národní obrozenec německého původu, kritik, historik umění, estetik a univerzitní pedagog

Jindřich Fügner se stal prvním starostou Sokola Pražského. Navrhl a zavedl tykání všech členů a oslovování „bratře“, rovněž přišel jako první v červené blůze, která se stala součástí sokolského stejno kroje.

Připravil: (zle)

Foto: archiv

NEJEN PŘÍZNIVCI SVALŮ, I SPISOVATELÉ A VĚDCI

Ano, utužování národního ducha a tělesné síly přilákalo i osobnosti, které bychom v této společnosti možná nečekali. U zrodu Sokola totiž stál například český malíř, ilustrátor, grafik a jeden z nejvýznamnějších představitelů českého romantismu **Josef Mánes** nebo básník, prozaik, novinář, dramatik **Jan Neruda**. Za ženy u počátku stála zakladatelka vesnického románu **Karolina Světlá** a za vědce fyziolog, anatom či biolog **Jan Evangelista Purkyně**. Proč nepřipomenout první veřejné vystoupení Sokola na národní pouti na Říp roku už roku 1862?

VŠESOKOLSKÉ SLETY

V roce 1882 se konala na Střeleckém ostrově Jubilejní slavnost Sokola Pražského, jejíž součástí byl i průvod Prahou, což bylo pro sokolské hnutí povzbuzením k další činnosti.

Aktivním členem Sokola se téhož roku stal po svém příchodu do Prahy také Tomáš Garrigue Masaryk. Do začátku první světové války, která učinila konec slibnému rozvoji, uspořádal Sokol šest sletů! Za protektorátu byli Sokolové jakožto organizace zakázáni a roku 1957 převedeni pod Československý svaz tělesné výchovy a sportu.

A tady se Sokolové pyšní svým členem – švihácky oblečeným prezidentem Masarykem při svém sletu v roce 1920

Sokolové v parádních uniformách...

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ – ZNOVUZALOŽENÍ

V roce 1990 došlo k znovuoobnovení Sokola a k návratu na jeho programové tradice. Česká obec sokolská (ČOS) patří v České republice k nejpočetnějším občanským sdružením. Členská základna čítá kolem 180 000 cvičenců, kteří se věnují nejen sportu a pohybovým aktivitám, ale také kulturní a vlastenecké činnosti. „Sport pro všechny“ zahrnuje základy sportovní a moderní gymnastiky, pohybovou výchovu, rytmickou gymnastiku, aerobik, cvičení s náčiním, různé taneční směry, atletiku, míčové hry, netradiční hry a sporty, jógu, základy asijských bojových umění, zdravotní gymnastiku, pobyt v přírodě a turistiku. Sokol se zabývá samozřejmě i výkonnostním sportem.

Základními organizačními jednotkami ČOS jsou tělocvičné jednoty, sdružené do 42 sokolských žup. Vyvrcholením činnosti ČOS je všesokolský slet. Česká obec sokolská je členem Světového svazu sokolstva a také členem mezinárodní organizace ISCA (International Sport and Culture Association). V roce 2012 Sokol oslavil 150. výročí svého založení.

Sokol užíval Tyršovy citáty a hesla, z nichž mnohá jsou dodnes aktuální, jiná k pousmání:

- Jedinec nic, celek vše!
- Ni zisk, ni slávu!
- Kde stanutí, tam smrt!
- Tužme se!
- Kupředu, zpátky ni krok!
- Jen ruchem žijeme!
- Tam se svět hne, kam se síla napře!
- Věčný ruch, věčná nespokojenost!
- Co lid nezná, nikdo nezná, co lid nedověd', nikdo nedověd', co lidem se nestalo, nikým se nestalo!
- Ni zisku, ni slávy
- Za národ, drahou vlast
- V zdravém těle zdravý duch!
- Buďte věrni sobě, pravdě a spravedlnosti.
- Pravda vítězí!
- Silou lví, vzletem sokolím

100 LET EXISTENCE TJ SOKOL ŘITKA

28. 3. 1920 byla na ustavující Valné hromadě v místním hostinci založena TJ Sokol Řitka.

5. 4. 1920 se uskutečnila první členská schůze. Byl vytvořen cvičitelský a dramatický sbor a nakoupeno první drobné nářadí na cvičení.

5. 2. 1921 se konal první sokolský ples.

V roce 1925 byla založena sokolská knihovna a o rok později zakoupeno loutkové divadlo.

Sokolové se zúčastnili IX. (1932), X. (1938) a XI. (1948) Všesokolského sletu v Praze.

Roku 1930 proběhla oslava 10 let od založení TJ Sokol Řitka, s oceněním nejlepších činovníků diplomy.

V roce 1932 byl zakoupen sokolský prapor k uctění 100. výročí narození Miroslava Tyrše.

17. 9. 1932 sehráli sokolští ochotníci první divadlo hrané v přírodě. Divadelní hry se hrály buď v prostorách hospody bratra Lébla nebo v restauraci Na Veselce, a následně poté – co byla zrekonstruována sokolovna – v jejím sále. Bratři a sestry řítecké jednoty nastudovali několik desítek her.

Roku 1937 se konalo veřejné cvičení okrsku župy Scheinerovy na Řitce.

26. 7. 1945 hraběnka Lata Brandisová věnovala našemu Sokolu pozemek na cvičení – Lada.

Dne 25. 8. 1945 došlo v Dobřichovicích k slavnostnímu vyzvednutí sokolských praporů.

11. 8. 1946 byla Sokolům přidělena budova ovčína č. p. 23, která byla svépomocí zrekonstruována.

Přesně 1. 2. 1947 se konal první sokolský ples v naší sokolovně.

16. 2. 1947 v sokolovně proběhla první Valná hromada.

Po nástupu komunistické strany k moci prožíval Sokol velmi těžké období.

5. 12. 1948 požár poškodil sokolovnu a její oprava trvala do roku 1950. Na opravě Sokolové strávili dobrovolně mnoho a mnoho hodin práce. Omítka byla dokončena za 2 roky.

V roce 1954 Řitkou projížděl cyklistický „Závod míru“. K tomuto účelu naši členové postavili slavobránu.

Roku 1955 se konala 1. Spartakiáda, ale místní sokolští cvičenci se zúčastnili i dalších spartakiádních cvičení

V předvečer 40. výročí založení naší jednoty se 27. 3. 1960 konala slavnostní schůze.

Rok 1967 byl rokem realizace stavby hokejového hřiště pod rybníkem.

V roce 1970 se slavilo výročí 50 let založení TJ Sokol Řitka. Při té příležitosti se konala akademie a také výstavka.

22. 10. 1991 obnovila jednota svou činnost v rámci ČOS (České obce sokolské).

Zakladatelé jednoty - 28.3.1920

František Kosina

Josef Mašek

Václav Ondriska

Antonín Petrák

Antonín Samec

František Sobotka

Josef Kotáb

Členové Sokola ve slavnostních krojích při vzniku samostatného Československa

Foto: Hana Mašková, archiv Sokola Řitka

A JAKÁ JE SOUČASNOST?

V novodobé historii došlo k rekonstrukci budovy – v roce 1991 k pokládce nové střešní krytiny, šest let na to k rekonstrukci podlahy a v letech 2003/4 i toalet. Uskutečnila se také výměna oken, zajištění nového plynového topení a ozvučení sálu.

Historicky probíhala v našem Sokole cvičení všestrannosti, hrál se fotbal, hokej, volejbal, stolní tenis, rovněž cvičil aerobik a zumba.

Navíc se pořádaly různé sportovní akce, divadelní představení, Sokolové se zúčastňovali Sletů, Spartakiád, pořádali šibřinky, plesy, akce pro děti.

Členové říteckého Sokola často jezdili na pěkné výlety autobusem po celé republice, byli velmi aktivní a oddaní odkazu jeho zakladatele Miroslava Tyrše.

V současnosti probíhá v sokolovně cvičení všestrannosti – rodičů s dětmi, předškolních dětí a mladších školáků, dětský florbal, florbal pro muže, ženy hrají badminton a nově probíhá kruhový trénink.

I dnes každoročně pořádáme akce pro děti – Maškarní karneval, Sportovní den, Lampiónový průvod, Mikulášskou besídku, Zdobení stromečku pro zvířátka. Pro dospělé jsou připravovány cyklistické výlety a florbalový turnaj.

Oslavu 100. výročí založení naší jednoty bychom rádi důstojně oslavili i výstavkou našich kronik, které dokládají široké pole působnosti naší jednoty a velké nasazení našich bratrů a sester, kteří se zasloužili a i v dnešní době stále zasluhují o budoucnost naší jednoty.

Plánujeme slavnostní odkrytí pamětní desky a instalaci fotografií se sokolskou tematikou v sokolovně k připomenutí tohoto významného jubilea.

Cvičenci před nástupem na Strahovskou plochu v roce 1975

Chlapci před vystoupením na Strahově. Spartakiáda v roce 1960

SLAVÍME ROK

Máme za sebou roční chod a jsme moc spokojené a šťastné. Plní se nám sen o možnosti pomáhat rodičům vzdělávat a vychovávat jejich děti svobodně, v klidném, bezpečném a rodinném prostředí. Docházejí k nám děti z prvního i druhého stupně individuálně vzdělávané, to znamená takové, které doma učí jejich rodiče.

Vlad'ka Pirichová a Petra Bartůňková

www.podbrdskyklub.cz

Pakliže mají zájem, mohou u nás navštěvovat různé kurzy, např. matematiku, fyziku, zpěv, sebeobranu a mnoho dalších. Do učení u nás děti nenutíme, je na nich, v čem se chtějí zdokonalovat a získávat nové informace. U nás naleznou pochopení, klid a pohodu nejen pro učení. Je úžasné vidět, kolik jsou toho schopné přijímat, když jim nehrozí známky, nejsou stresovány dalšími rádobami motivačními prostředky, jako jsou testy, všechny typy desetiminutovek, atd. Zkrátka, když je učení jejich volbou a zájmem.

Mozek je schopný pracovat, když není ve stresu a necítí se ohrožen. To je na domácí škole úžasný. Kolik se toho dokáže naučit za krátký čas. Tím, že

není tělo pod stresem a strachem, nemá potřebu utíkat do nemoci. A to je další velká výhoda *domškolů*, děti jsou nejen šťastné a spokojené, ale i zdravé.

Podbrdský klub je nejen o kurzech a setkáváních, ale také o výletech, na které je kladen velký důraz. Snažíme se, aby si děti měly možnost získané informace osahat, vyzkoušet, prožít a díky tomu zapamatovat. Zážiteková pedagogika je nám velice blízká a snažíme se ji co nejvíce praktikovat, např. nedávno

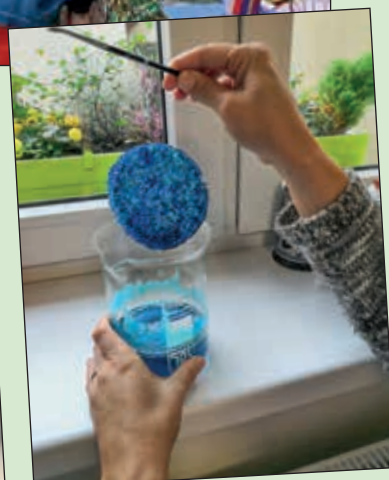
se dětem moc líbila prohlídka Čistírny odpadních vod v Řitce, s odborným výkladem přizpůsobeným jejich věku.

Podbrdák je otevřen ale i dětem, které se nevzdělávají doma. Díky letním táborům se k nám mohou podívat i děcka z okolí. Za velkou výhodou považujeme rodinné prostředí, které chceme udržet při všech našich aktivitách. Maximální počet je proto okolo třinácti. Vždy se snažíme o edukační témata, ale hravou formou. Pro letošní rok připravujeme letní příměstský tábor „Vynálezci a objevitelé“ a na děti čeká mnoho milých překvapení:)

Všichni vidíme, jak nám děti rostou před očima a čas běží opravdu velmi rychle. Domácí vzdělávání nám umožňuje přibrzdit, nehonit se a ten čas si společně s dětmi užít!

Mějte pokud možno krásné jaro, uživejte sluníčka a těšíme se na případné shledání s Vámi nebo Vaším dítětem

(...CO VÍČ DODAT, ŽE?)

K domácímu vzdělávání jsem se přivedla sama a zároveň kamarádka. Rozhodla jsem se, že bych chtěla jít na osmiletý gympl, a tak jsem se chtěla začít hodně učit. Ve škole bylo nepříjemné prostředí a kolektiv.

V Podbrďáku mám prostor se víc učit, mám více času na věci, co chci, jako kroužky, spaní a dělání věcí, co mám ráda. V klubu máme taky předměty, např. matematiku, češtinu, fyziku, chemii, přírodák, angličtinu s rodilým mluvčím, dějepis a teď nově zpívání a sebeobranu. Není to povinné, ale je to velmi zábavné. Asi 2x za měsíc máme nějaký fajn výlet.

Je tu kolektiv, kterého není třeba se bát, všichni jsou milí, nebojím se zeptat, všichni hned poradí. Vždy v pololetí je přezkoušení, kdy ukážeme, co jsme dělali. Nejsou tu žádné testy. Někdy si vaříme oběd a v létě chodíme ven. Takže já hodně doporučuji, za mě je to moc fajn klub.

Jitka Řehořová (11 let)

100. NAROZENINY OSLAVILA PANÍ MARIE VELECHOVSKÁ ROZENÁ ŠÍRLOVÁ

Narodila se 3. února 1920 jako nejmladší ze tří dětí Josefy a Josefa Šírlových v jedné z nejstarších říteckých chalup –

Na Návsí č. p. 6.

Její rodiče měli menší hospodářství. Otec byl členem místního hasičského sboru, členem Sokola, mnoho let také působil v obecní samosprávě a byl po vsi znám jako švec. Starší bratr František byl dlouholetým činovníkem Sokola, ale jeho největší záslu-

hou bylo to, že postupně sepsal rozsáhlou jedenáctisvazkovou kroniku „Řitka v minulosti“.

Paní Marie se po svatbě přestěhovala do Prahy, ale na Řitku stále pravidelně jezdí se svým synem na chatu. Zajímá se o veškeré dění v obci, ale především se těší obdivuhodné svěžesti, k čemuž jí ze srdce blahopřeje!

Lucie Sedláková Hůlová
praneteř, Řitka

K blahopřání se připojuje rovněž redakce obecního čtvrtletníku.

Římskokatolická farnost Mníšek pod Brdy
a Obec Řitka

Vás srdečně zvou
na tradiční mši svatou
k svátku sv. Jana Nepomuckého

v sobotu 16. května 2020 v 11 hodin

u kapličky na Řitce

Mši svatou bude sloužit P. Jan Dlouhý

KDYŽ JE OD SLOV K ČINŮM POUZE PĚTATŘICET DNŮ..

8. 1. 2020

Vážený pana starosto,

s jakou frekvencí se vyváží popelnice na smíšený odpad v ulici Dvorská, dole u chatové oblasti? Často tam chodím na procházky a kontejnery jsou většinou plné tak, že ani nejdou zavřít. Lidé pak nechávají odpadky vedle popelnice, čímž dochází k tomu, že se jejich obsah rozlétá do okolních křovisek. Snažila jsem se oblast párkrát vysbírat, ale za 2 týdny je situace stejná. Myslím, že v Řitce máme dost lokalit (zejména křovinaté oblasti), kde jsou hromady plastů, skla, kartonů...

Ráda bych zorganizovala sběr odpadků, tak mě napadlo, zda by bylo možné akci vyhlásit i třeba přes facebookové stránky obce? Úklidový materiál bych zajistila. Ať se nám tady o trochu lépe chodí, dýchá, rozjímá, žije... Předem moc děkuji za Vaši odpověď,

Zuzana Dvořáková

Vážená paní Dvořáková, děkuji za Váš dopis ve výše uvedené věci.

V úvodu se pokusím nejprve zodpovědět Vaše konkrétní dotazy. Co se týče vyvážení popelnic, tak svoz komunálního odpadu je jednou týdně (nicméně v chatových osadách, což je i tento případ, je od jara do podzimu (chatařská sezona) zajišťován 2x týdně). U tříděného odpadu jsou svozy jako jinde v obci. Bohužel toto konkrétní místo, o kterém píšete, je zapeklitý problém, dokonce i popeláři ho nazývají „Sherwoodem“.

Jedná se o to, že se zde vyskytuje značné množství „bordelářů“, kteří bez ohledu na to, zda okolí popelnic vyčistíte, či nikoliv, zde udělají opět příšerný nepořádek. Za dobu působení ve své funkci jsme tento problém řešili již mnohokrát, avšak s velmi neuspokojivým výsledkem. Jak se říká, kde není žalobce, není soudce a přes veškeré apely na místní obyvatele – nikdy nikdo nic neviděl, a když viděl, tak neřekne, protože není udavač (omerta jako na Sicílii) a my

Co všechno jsme ochotni „odložit“ do přírody...

Nasadit rukavice a jde se na to!

Tááák – a může se to konečně odvézt, kam to patří...

to čas od času musíme za nemalé peníze nechat zlikvidovat Komwagem. Takto to bohužel bude asi vypadat do doby, než místní obyvatelé dané lokality pochopí, že se o věci veřejné musí také trochu starat sami. Bohužel není možné ke každé popelnici postavit policistu. V jiných místech takové problémy nejsou, třebaže jsou stejně či více odlehlá.

Rovněž jsme se snažili o šíření osvěty, např.

ve zpravodaji to bylo mnohokrát, ovšem výsledek vidíte sama... Věřte mi, že nás ani nebaví platit za ty „bordeláře“ z veřejných zdrojů desítky tisíc korun, platit za zničené popelnice (Komwag už nechce na toto místo dodat slušnou nádobu, neboť bývá velmi rychle zničena). Mj. toto místo sběru odpadu bylo zrekonstruováno před třemi lety a podívejte se, jak to zde vypadá nyní a jak to vypadá na jiných sběrných místech v obci...

Navíc mohu směle vyvrátit oblíbený mýtus místních osadníků, jak to vše dělají zlí příšedší odjinud, neboť tento nepořádek je z drtivé většiny původem z Řevnické a dalších ulic – „Višňovek“. Bohužel tento stav cosi napovídá o kulturní a environmentální úrovni některých spoluobčanů.

/Jakoukoliv očištnou aktivitu budeme podporovat/

Nicméně abych Vás nedemotivoval hned a zcela: Velice si vážím Vaší aktivity a mám pro ni opravdu velké pochopení. Samozřejmě i já si přeji, aby to v obci bylo co nejkrásnější, čistší a příjemné pro život. Koneckonců také jsme zde s rodinou několikrát uklízeli u těchto popelnic, dokonce ji i dvakrát hasili, **protože někdo z místních stále nemůže pochopit, že do plastových nádob se žhavé uhlíky vysypávat nemohou...**

K Vaší navrhované aktivitě za obec mohu přislíbit techniku, zajištění odvozu sesbíraného odpadu, občerstvení pro účastníky a samozřejmě zveřejnění akce jak na webu, facebooku, ale i prostřednictvím služby direct-SMS. Na druhou stranu je z mé strany povinnost přiznat, že když jsme se obdobnou akcí pokoušeli zajistit jako úřad, tak jsme se sešli 2 (dva) zastupitelé a zaměstnanci úřadu, zato z místních nepřišel – nikdo. Je to ale záležitost stará pár

let a od té doby se přistěhovalo do obce mnoho nových a mladých lidí, kteří se snaží být aktivní, což mě v této věci naplňuje optimismem. A pokud mohu závěrem něco říci, chci Vám skutečně poděkovat za informaci a Vaši snahu a opravdu se Vám budeme snažit pomoci ve Vaší aktivitě (třeba i jestli budete mít zájem o umístění článku či poskytnutí rozhovoru do příštího čísla místního časopisu).

*Hadice a pytle
– jak se to rýmuje*

Vážená paní Dvořáková, pokud byste záležitost chtěla probrat osobně a podrobněji, rád se s Vámi uvidím.

S pozdravem a přáním hezkého víkendu

KAMIL ABBID

*Dobrý den,
velmi děkuji za odpověď.
Chápu, jak je problém zapeklitý a oceňuji Vaši snahu. Snad se do budoucna podaří najít způsob, jak situaci vylepšit.*

Velmi mě těší nabídnutá pomoc ohledně techniky a svozu nasbíraného odpadu. Určitě to ráda využiji. Jakou techniku máte konkrétně na mysli?

Dělala jsem už menší průzkum mezi sousedy a mám již přislíbenou jejich pomoc, tak věřím, že by se mohlo podařit vysbírat ty nejhorší lokality.

Pokud se pak na základě rozeslaných SMS přidají i další, tak jedině dobře :-)

Zkusím to napláňovat ještě na leden, ideálně ještě než napadne sníh.

Moc Vám děkuji, Z. D.

A výsledek?

12. 2. 2020

*Vážený pane starosto,
jak už asi víte, sběr odpadků proběhl úspěšně, počasí nám přálo a posbíralo se hodně odpadků a nakonec se povedlo ho i odvézt.*

Chtěla bych poprosit, zda by bylo možné v časopise otisknout i fotky dětí – budou z toho mít velkou radost, o kterou bych je nerada ošídila :-)

Děkujeme za pomoc s organizací,

Z. Dvořáková

SBĚR ODPADKŮ V ULICÍCH DVORSKÁ A ŘEVNICKÁ

Zuzana Dvořáková

Foto: autorka a Ondřej Rohan

Těžko by se hledal člověk, který v letošní zimě nevyhlížel sniž...

Dozvídáme se o tom, jak ledovce tají, globální teplota se zvyšuje, mořská hladina stoupá. Jsem jednou z těch, která všechny tyto výstrahy sleduje sice s obavami, nicméně nepropadá panice. Letošní zima, musím uznat, mě ale vyděsila. Příroda letos nedostala šanci si odpočinout pod nadýchanou sněhovou peřinou.

Hodně jsem se zamýšlela, jak pomoci, čím přispět alespoň malým dílem. Při procházkách obcí mě netěšil pohled na poházené odpadky v křovinách

našich ulic, mnohdy i v lese. Bylo mi smutno, jak zbytečně se všechen ten odpad vstřebává do půdy – místo toho, aby ležel v kontejneru, kam patří. Následující „obrázky“ zachycují dobu rozkladu podle typu odpadků:

Sáček na odpadky mám každou procházku v kapse. Když jsem však viděla, kolik odpadků je všude kolem, polilo mě horko, že to budu sbírat měsíce. A protože ve dvou se to lépe táhne, napadlo mě zapojit do sběru i naše sousedy. Jejich odezva byla spontánní, a tak nic nebránilo zorganizovat celou akci s podporou obce.

Velmi děkuji starostovi obce, že náš nápad podpořil nejen svým nadšením, ale i zajištěním pytlů na odpadky a operativním svozem nasbíraného odpadu. A největší dík patří všem úžasným dětem, které se sběru s nadšením zúčastnili. Je krásné sledovat, jak je mladá generace všímavá a ohleduplná k přírodě ☺. Takže jsme jedno slunné únorové odpoledne zvládli nasbírat plný stavební kontejner odpadků – plastů, kovů, plechovek a mnoho dalšího. To všechno ze dvou ulic – Dvorské a Řevnické. Ten dobrý pocit po akci za to určitě stál ☺! A věřím, že hromadný sběr zase zopakujeme – máme posvěceno i na další lokality.

KDO SE BUDE CHTÍT ZAPOJIT, JE VŘELE VÍTÁN ...

Milí sousedé, tvořme společně lepší místo k životu ☺!!!

ZA JAK DLOUHO SE ROZLOŽÍ ?

tyden až 20 dní	1 - 2 roky	10 - 20 let	nikdy
2 - 5 měsíců	5 - 15 let	20 - 30 let	nikdy - odhad až 3000 let
6 měsíců až 1,5 roku	80 - 100 let	50 - 80 let	

místní Agenda 21

A pytle se plní

ZA JAK DLOUHO SE V PŘÍRODĚ ROZLOŽÍ ODPADY, KTERÉ MŮŽETE NALÉZT PŘI ÚKLIDU?

www.UklidmeCesko.cz

KubasekMiroslav

Všechny úžasné děti, které za sbírání odpadu dostaly malou odměnu

KOMPOST JE NA ZAHRADĚ „GRUNT“

Není málo takových, kteří se poprvé přestěhovali do „svého“ na venkov, zasadili své první ovocné stromky či okrasné keře – a teď se chystají na zahradě taky něco vypěstovat. Pokud zrovna nejde o pipláni se se skalničkami, všem zástupcům rostlinné říše musí čas od času zajistit výživu.

Text: (zle)

Foto: Bohumila Kubátová

Každá rostlina potřebuje ke zdárnému vývoji základní živiny: **slunce, teplo** a **vodu**. Jinak by nerostla a snadno by podléhala různým chorobám, živočišným i rostlinným škůdcům a dřív nebo později by prostě zanikla.

Nás ale zajímají ještě další, neméně důležité životodárné pomocníci – výživné látky, a to **vápník, dusík, fosfor** a „**draslo**“.

VÁPŇÍK nám nemusí dělat velké starosti, i když jej rostliny nutně potřebují. Většinou ho bývá v půdě dostatek. Zejména stromy, které svými kořeny dosahují značně hluboko, nemají o vápník nouzi. To jen zákrsky (jejichž výška kmene dosahuje od povrchu země k rozvětvení jen 60–90 cm) mají menší kořenovou soustavu, ale i keře a některé zahradní plodiny svou zásobu vápníku v půdě brzy vyčerpají. Proto je musíme zhruba jednou za tři roky pohnojit vápnem, nejlépe **mletým vápencem**, a sice na podzim.

Nedostatek vápníku v půdě snadno poznáme při okopávání, rytí a uhrabávání záhonů, protože půda je mazlavá, dělají se hroudy a těžko se zpracovává.

Přidáme-li ale do půdy trochu vápenného prachu, dostane drobtovitou strukturu a je záhřevnější. Rostliny v ní pak rychle zakořeňují a rostou, jsou zdravé a odolné, protože jsme jim zpevnili organismus.

DUSÍK, FOSFOR a **DRASLÍK** se v půdě nevyskytují v takovém množství jako vápník, musíme je proto do ní dodávat. Největší nároky na tyto živiny mají zase ovocné dřeviny. Považme jen, co jim dá práce nejen růst, ale rovněž kvést a ve finále přinést bohatou úrodu...

Dusík podporuje růst, na fosfor se pokaždé těší květy a draslík nám zaručí *sladkost, vůni a chuť* plodů. Navíc chrání stromy před namrzáním.

Tyto základní prvky jsou obsaženy v takzvaných průmyslových hnojivech, ta můžou obsahovat buď jednu hlavní živinu (jednoduchá hnojiva) a podle toho se taky nazývají. Proto známe **hnojiva dusíkatá, fosforečná, draselná** a vápenatá.

Pak jsou hnojiva, která mají hlavní živiny dvě, anebo obsahují všechny hlavní prvky a těm říkáme plná hnojiva. Najdeme je v hobby marketech pod názvem NPK (N-dusík, P-fosfor, K-draslík) nebo Cererit.

JENŽE KAM SE HRABOU NA PŘÍRODU...

Na rozdíl od průmyslových hnojiv máme naštěstí i hnojiva organická, statková, tedy přírodní. Ta vznikají biochemickými pochody v přírodě – patří sem hnůj hospodářských zvířat, kompost, močůvka a jiné zředěné živočišné odpady (holubí, drůbeží, králičí trus a jiné). Ta jsou pro půdu nejcennější!

Protože se k nim ale zas tak často nedostaneme, kombinujeme zpravidla hnojiva organická s průmyslovými, přičemž základem by měla být ta organická, zatímco průmyslovými hnojivy máme půdu pouze doplňovat vždycky, když na rostlinách uvidíme, že se jim některého základního prvku nedostává.

VEZMEME SI LOPATU A...

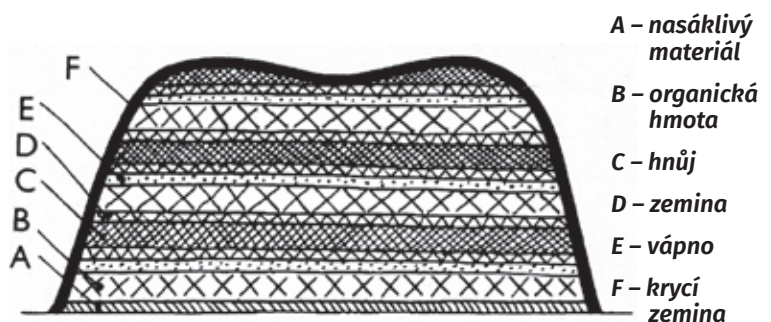
Místo, které jsme si určili pro kompostování, udusáme a do tvaru obdélníku navrstvíme základ budoucího kompostu, cirká do šířky 1 metru a v délce 2 m.

Vrstva základní hmoty bude asi 25 cm vysoká. Neměli bychom ji příliš sešlapovat, aby zůstala vzdušná. Vrstvu pak pokryjeme starou (použitou) kompostovou zemí nebo přímo orníci a pokračujeme dalším vrstvením.

Některé vrstvy můžeme posypat vápenným prachem, protože vápno urychluje rozkladný proces uvnitř kompostu. Vápno však nikdy nesmí přijít do styku s hnojem, z něhož vyhání cenný dusík.

Kompost udržujeme stále vlhký a vršek přikryjeme tenkou vrstvou zeminy. Pozor – abychom si vyrobili superkvalitní materiál, dvakrát za rok ho přehazujeme (v létě i v zimě) a na jaře třetího roku už máme hotové excelentní hnojivo, **které nemůžeme ničím nahradit!!!**

Na kresbě vidíme průřez kompostem z organických hmot.

Nic tak rajské nemilují víc, než kvalitní kompost

A za to, že naše zelenina nemusí být „vyfíknutá“, a tedy předražená jak odněkud z tramtárie, „může“ zase ten kompost, který jsme si poctivě „vyrobili“ někde u domu

I nejzdravější rybíz – černý – každoročně vyžaduje kyblík kompostu

KOMPOST JE ZÁKLADEM PŘÍŠTÍ ÚRODY

A přitom je to nanejvýš levná výživová surovina a její podstatný díl nám roste na zahradě... Ano – je to trávník, kterého se zbavujeme, jak jen můžeme a jako čert kříže se ho bojíme nechat u domu.

A tak vyzkoušejme umění přátelských bakterií a získáme kvalitní výživný bio humus už za 75 dní! Pro založení kompostu si v zahradě najdeme nějaký stinný kout.

A nebudme tak hloupí, abychom do popelnice vyhazovali třeba takové vaječné skořápky – co to venkovským slepicím dalo práce nahrabat si dost vápníku na jejich „výrobu“.

Kam jsme dali rozum a vyexpedovali všechno spadlé listy ze stromů, nadobro se zbavili drnů při výstavbě skalky, do kontejneru vyhodili větve z prořezávání, které se daly ještě za zelena prostě rozdrtit a ještě „čerstvé“ báječně obohatit dusíkem. To platí i pro chvojí jehličnanů.

Trávu můžeme kompostovat ať už „rozmydlenou“ sekačkou nebo tradičně posekanou kosou. Ani tou loňskou – vyhrabanou – nepohrdneme, stejně jako plevem, který však dosud nevykvetl! Jinak si spolehlivě zaděláme na to, že z každého sebenepatrnějšího semínka vyrostе malý plevílek, který vůbec nečeká, až spadne voda, ale roste i jen tak ze vzduchu, z něhož si bere vlhkosti až až...

Listí z ořešáku je v očích některých pseudozahrádkářů nepatřičné, neboť pálí a hůř se rozkládá, takže ho vyhazují do popelnic, vyvážíjí do lesa... Je to škoda – stačilo by smíchat ho s kuchyňskými odpady, zbytky z letniček i trvalek, však ono zetlí. Ale hlavně z kompostu vyžene i nežádoucí potvůrky, třeba onu bezmála všežravou bestii plzáka španělského, a to bez chemie a se zárukou!

KOMPOST Z CHLÉVSKÉ MRVY

Čili směsi pevných a zčásti i tekutých výkalů domácích zvířat a steliva (podestýlky) je pro kompostování ideální. Pokud ji promícháme se starým, zapomenutým senem někde u plotu, tím líp.

Takový materiál se používá pro rostliny náročné na živiny (brambory nebo rajčata). Lze ho použít už po čtyřech měsících tlení.

KOMPOST Z VĚTVÍ, KŮRY A PILIN

Každý druh dřevnatého odpadu má pro tlení příliš málo dusíku a to znamená, že se musí v nějaké formě dodat. Vlhké a dusíkem bohaté materiály jsou kejda, zelené odpady, nám už známá tráva i kuchyňské odpady apod. Čím je materiál čerstvější, tím je na dusík bohatší. Je proto nejlepší materiál ještě v zeleném stavu rozdrtit a dát do kompostu.

Ředkvičky
nebo salát
bývají
v pařeništi
úplně první
úrodou

NENÍ NAD PAŘENIŠTĚ!

Nemusíme mít skleník, a přesto si vytopíme prostor pro pěstování velmi rané zeleniny. Pařeniště je „díra do země“ hluboká 30 až 50 cm, která má nad povrchem dřevěný rám ze silných prken nebo betonových desek (cca 5 cm tloušťka, 20–30 cm výška) a je překryta rámem se skly. Rozměr pro funkční pařeniště by měl být nejméně 120 x 200 cm. Menší totiž víc chladne.

(zle)

Foto: veselebydleni

Do díry nasteleme střídavě vrstvu slámy, čerstvého hnoje (nejlépe koňský), vždy 10 cm vysoko.

Po naplnění po úroveň země vše prolijeme teplou vodou, přikryjeme sklem a necháme „pracovat“. Protože hnůj se díky bakteriím zahřívá a tím vyhřívá prostor pod sklem. Za 14 dnů přidáme na hnůj asi deset centimetrovou vrstvu substrátu. Když se zahřeje, můžeme sázet salát nebo vysít ředkvičku.

Při mrazech zakrýváme sklo starou dekou či rohoží. Při teplém počasí větráme.

NA TEPLITĚ ZÁLEŽÍ

Teplé pařeniště má vrstvu hnoje a slámy cca 50 cm, poloteplé 30–40 cm, studenému stačí

20 cm, navíc ho můžeme vyplnit 30–40 cm vrstvou listů.

Teplé pařeniště se zakládá už v lednu a únoru na salát a košťalovou zeleninu, poloteplé v únoru až dubnu na košťaloviny a výsevy letniček, studené pak na dubnové a květnové výsevy.

Po hlavní sklizni klidně do „pařníku“ můžeme sázet okurky, melouny, dýně, taky papriky, rajčata a celer, a proč ne letní pór?

Protože koňský hnůj hodně rychle a dlouho hřeje (hlídat a větrat!!!, z počátku teploty vybíhají až na 50 °C!), vydrží 3 měsíce. Hovězí hnůj prodlužuje dobu pomalejšího zahřívání (30–35 °C) na 4 měsíce.

Založíme-li pařeniště na podzim suchým listím, v únoru ho teplou vodou a ušlapáním aktivizujeme, bude hřát (teplota cca 20 °C) půl roku.

Poznámka: Salát se sází téměř pod sklo, košťaloviny (kedlubny a květák mají zpočátku mezeru od skla cca 20 až 25 cm. Hnůj totiž silně uléhá a „ztrácí se“).

CHVÁLA VČELIČEK a ČMELÁKŮ

Mladí, ale i o mnoho starší pěstitelé se rok co rok diví, že obrovské množství květů okurek nevytvoří plod, ale jen si tak klidně odkvetou. Myslí si, že mají špatnou odrůdu nebo že zkrátka něco udělali špatně. Neudělali!

(zle)

Foto Bohumila Kubátová

Rostliny okurek totiž mají dvojí květy – *samičí*, ze kterých se vyvinou plody, a *samčí*, kterým se říká jalové, jež slouží jen jako zdroj pylu pro opylení květů samičích!

Jestliže se na rostlině mají vytvářet plody, **musí se přenést pyl z jalových květů na květy samičí.**

U okurek tuhle prácičku dovedou jen **včely a čmeláci**, jiný hmyz (který jinak dobře opyluje třeba cibuli nebo mrkev) to nedokáže. Proto je pro pěstování

okurek, zvláště ve sklenicích – které nesmíme zapomínat dokořán otvírat – a fóliovnících tak důležitá přítomnost včel!

ZÁVISLÉ NA VENKOVNÍ TEPLITĚ

Sice byly vyšlechtěny odrůdy okurek, které opylení nepotřebují a dokáží nasadit plody i bez něj. Hodí se do skleniců a fóliovníků a nemají žádné jalové květy. Jenže velice špatně snášejí náhlé poklesy teplot během sklizni a potřebují také velmi pozornou péči při pěstování. Ale hlavně: sebemenší stres je může poškodit tak, že naše úroda pak nedosáhne ani čtvrtiny...

Samičí květ, který nedávno navštívila včelka nebo čmelák se promění na pěknou okurku

POMŮCKA: AER ARNEB TTL	HRADBA	1. DÍL TAJENKY	DOUŠEK	EVROPAN	KÁRY	OFOUK- NUTÍ	NĚMECKY „SASOVÉ“	TYP ZAPOJENÍ POLO- VODIČŮ		PARTNER HARDYHO	MUŽSKÉ JMÉNO	ŘÍMSKÝMI ČÍSLEMI 1504	ANGLICKY „VENKŮ“	INICIÁLY KRALE KOMIKŮ	JMÉNO ZPĚVAČKY LANGE- ROVÉ	SPROFITNÉ
JÍMAVOST									VROUBIT							
UCTÍVAT									2. DÍL TAJENKY							
KŘÍK				BYT PO ZASLUŽE OCENĚN BARVY										INICIÁLY ZÁTOPKA		
JAKMILE			KAPROVITÉ RYBY					TEKUTINA V CÉVÁCH					URČITÉ V PŮRADÍ			
VÝZTUŽNÁ PRKNA			LUMP				ZAUPĚNÍ VÝZVA K ZASTA- VENÍ					PODOBA FRAN- COUZSKÝ PILOT F1				
 STRANY POKLADNA						ČESKÝ HEREC					SLOVENSKÝ „PRO“				4. DÍL TAJENKY	MILOVNÍK KRÁSY
CÍRKEVNÍ OBŘADY					PRVNÍ ALKIN					MÍT SVATBU						
ŘECKY „VZDUCH“				SPODEK												
ZKRATKA SEVERO- ZÁPADU			PALIVO					POZNÁMKA							SPZ KLATOV	
			KORÁLOVÝ OSTROV					NÁPORY							PRUDKÝ ÚDER	
JIŽNÍ OVOCE							KŘÍDLO BUDOVY						SVOJE NĚMECKÁ KARETNÍ HRA			
 STÁT USA POKRYVKA NA STŮL						SOKOLSKÉ SLAVNOSTI						MÍT DOVLEND				
MIMO- ZEMŠTAN					PEŘEJE											MOHUTNÝ ASLJSKÝ STROM
					ZLOŘEČENÍ						DĚŽOVÝ ZPĚV					
ŽAL				SOUČÁSTI DVEŘÍ						VYHOVD- VAT						
				BICEPSY						TERĚNNÍ ZÁVOD						
ZNAČKA RUTHENIA			NEČASY						LÁTERIT						NIKOLI	
			MLHY						SLOVENSKÝ „OREL“						ČÁSTI PAŽÍ	
UKUTÝ								ALŽŮRSKÝ PŘÍSTAV					KDRYŠ			
								POKRYVKA HLAVY					DVEŘNÍ ZÁVĚS			
TRHATI						MĚLČINA V ŘECE						KOČKOVITÁ ŠELMA				
						EXZÉMY						SLOVENSKÝ „PŘITOK“				
 ŽENSKÉ JMÉNO	CIZÍ MUŽ JMÉNO					ASLJSKÝ STÁT						DĚTSKÉ CITO- SLOVCE				PODLOŽKA POD PŮLLITR
						POKRIM Z MASA						STADIUM				
POHŘEBNÍ HOSTINY					DÍVKA					CIZÍ MUŽ JMÉNO						
					BUDOVY					SLOVENSKÝ „SVĚT“						
POLNÍ PLŮSNÉ MÍRY				SOUČÁST KOLA					PŘIPRAVIT O HLAVU						MOJE	
				TERMO- PLAST					TAMTO						PLAVIDLO Z KMENŮ	
ZNAČKA RADONU			VZNAŠET SE										PŘEDMĚT			
			NĚMECKY „ANG“										NÁZEV ZNAČKY DRASLIKU			
3. DÍL TAJENKY								NEKLIDY								
PŘEDSTA- VENÁ KLÁŠTERA								DENNÍ MOTYL								

Tajenkou křížovky je jedna z lidových pranostk vztahující se k jaru.

kvalitní
ojetá
auta

Srba Servis pro Vás připravil program Q+ kvalitní ojetá auta. Nabízíme celou škálu lehce ojetých vozidel různých výrobců, zejména však vozy značek **Alfa Romeo, Fiat, Fiat Professional, Jeep, Opel či Volvo**, které Srba Servis zastupuje.

Výkup ojetých vozů

Nechte nás ocenit váš stávající vůz. Vykupujeme především ojeté vozy značek z našeho portfolia, ale rádi vám připravíme výkupní nabídku na téměř jakýkoliv automobil. Pro stanovení výkupní ceny vašeho vozidla vyplňte, prosím, formulář uvedený níže. Sami vás kontaktujeme a domluvíme s vámi podrobnosti.

Je to jednoduché

1

Vyplňte formulář
na našem webu*

*www.srba.cz/ojete-vozy/vykup-ojetych-vozidel/

2

Brzy vás bude
kontaktovat výkupčí
tým Srba Servis & Q+
a potvrdí termín a
místo setkání

3

S sebou si vezměte
velký technický průkaz,
servisní knížku**
a samozřejmě vůz,
který má být oceněn.

** bez těchto dokumentů nelze vůz ocenit

Aktuální nabídku našich skladových vozidel
vždy naleznete na auto.srba.cz

**Program Q+ vždy zaručuje, že se jedná
o kvalitní ojetá auta.**

Nezapomeňte, že výše prodejní ceny ojetého auta neznamena vše. Někdy se vyplatí si za vozidlo připlatit a následně ušetřit na provozních nákladech. Levně nezkontrolované ojeté vozidlo většinou znamená vysoké provozní náklady.

**Při koupi nového nebo ojetého vozidla
od naší firmy Srba Servis a předložení
tohoto letáku získáte bonus 10.000,- Kč
na výkup Vašeho stávajícího vozu***

*platí pro vykoupené vozy v hodnotě nad 30.000,- Kč

Srba
SERVIS
ZALOŽENO 1991

www.srba.cz

Příjezdní 188, 252 02 Jíloviště, Tel.: 255 717 011